

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17676

гр. София, 24.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 138 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВА АН. АНАСТАСИАДИС

като разгледа докладваното от ИВА АН. АНАСТАСИАДИС Гражданско дело № 20231110161029 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140 ГПК.

Ищецът е представил относими и необходими писмени доказателства, чието приемане е допустимо.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищеца правото му да поиска от съда постановяване на неприсъствено решение срещу ответника.

ПРИЕМА представените към исковата молба писмени доказателства.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за **13.06.2024 г. от 11:00 ч.**, за когато да се призоват страните, като им се връчи репис от настоящото определение.

ДА СЕ УКАЖЕ на длъжностното лице по призоваването да посети само един път адреса и ако не установи служители, на които да връчи призовката, да я върне в цялост като удостовери установеното на място в призовката.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД както следва:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове от Б. И. Д. срещу „Пфлеге Плюс“ ЕООД с правно основание чл. 128, т. 2 КТ, чл. 215 КТ и чл. 224 КТ за заплащане на следните суми: **9 042,40 лева**, представляващи неизплатени командировъчни за периода от 26.04.2022 г. до 30.08.2022 г., сумата в размер на **851,90 лева**, представляваща неизплатена разлика за дължимо брутно трудово възнаграждение за м. 04.2022 г., м. 06.2022 г., м. 07.2022 г. и м. 08.2022 г., както и сумата в размер на **61,32 лева**, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 3 дни, ведно със законната лихва върху вземанията от датата на подаване на исковата молба пред съда - 07.11.2023 г., до погасяването.

В исковата молба ищцата излага твърдения, че между страните на 14.04.2022 г. е сключен трудов договор № 239/14.04.2022 г., по силата на който е заемала длъжността „домашна прислужница“. Сочи, че в договора и допълнителните споразумения към него било уговорено, че служителят ще бъде командирован в Република Германия за периода от 26.04.2022 г. до 25.04.2023 г. Поддържа, че страните уговорили 35-часова работна седмица, като брутно трудово възнаграждение било определено в размер на 9,82 евро на час. В

допълнително споразумение страните уговорили и заплащането на командировъчни в размер на 71,20 лева за всеки календарен ден от месеца за периода на командироването. Твърди, че работникът добросъвестно изпълнявал трудовите си задължения през целия период на трудовото правоотношение от 26.04.2022 г. до 30.08.2022 г. Излага твърдения, че за периода на трудовото правоотношение работодателят изплатил на ищеца трудови възнаграждения в общ размер на 12428,32 лева, но при изплащането им не било отчетено увеличението на минималната работна заплата в Република Германия в размер на 10,45 евро, считано от 01.07.2022 г. По тези съображения претендира заплащане на сума в размер на 851,90 лева, представляваща неизплатена разлика в дължимото трудово възнаграждение. Сочи, че работодателят не е изплатил и дължимите командировъчни в размер на 9 042,40 лева за периода на командировката, както и дължимото обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. Поддържа, че за установените нарушения работникът е сезирал Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, която в хода на производството е констатирала нарушения на трудовото законодателство и е наложила принудителни административни мерки, като и до настоящия момент дължимите суми не били изплатени. По изложените съображения моли за уважаване на иска. Направено е искане сторените от страна съдебни разноски да бъдат възложени в тежест на ответното дружество.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът, редовно уведомен по реда на чл. 50, ал. 2 ГПК, не депозира отговор на исковата молба.

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест, по докладваните искове, СЪДЪТ

УКАЗВА на ищеца, че по иска с правно основание чл. 128, т. 2 КТ в негова тежест е да докаже по делото, че в процесния период страните са били в трудово правоотношение, като ищецът е престириал съобразно уговореното, а за ответника е възникнало задължението за заплащане на месечно трудово възнаграждение.

В тежест на ответника, при установяване на горните факти, е да докаже положителния факт на погасяване на дълга, за което не сочи доказателства.

УКАЗВА на ищеца, че по иска с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ в негова тежест е да докаже по делото наличието на трудово правоотношение между страните и прекратяването му, размера на брутното трудово възнаграждение, получено за последен пълен отработен месец.

В тежест на ответника, при установяване на горните факти, е да докаже или ползването на отпуска за процесния период, или плащане на обезщетението за неползването му, за които обстоятелства не сочи доказателства.

По иска по чл. 215 КТ, вр. чл. 19, ал. 1 НКС в тежест на ищеца е да докаже, че в процесния период е бил командирован за изпълнение на трудовите задължения извън мястото на постоянната му работа, а за работодателят е възникнало задължение да заплаща дневни командировъчни в претендирания размер.

В тежест на ответника, при установяване на горните факти, е да докаже положителния факт на погасяване на задължението, за който не сочи доказателства.

УКАЗВА на страните в едномесечен срок от получаване на препис от настоящото определение да изложат становище във връзка с изготвения проект за доклад по делото и дадените указания, както и да предприемат съответните процесуални действия.

УКАЗВА на страните, че в случай че отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. При неизпълнение на това задължение всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

УКАЗВА на страните, че съобразно чл. 238 ГПК срещу тях може да бъде постановено неприсъствено решение по искане на другата страна и при следните предпоставки: за ответника – ако не е представил в срок отговор на исковата молба и не се е явил в първото

по делото заседание, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие; за ищеца – ако не се е явил в първото по делото заседание, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____